

LXXXII.

Forflag til Lov

om

extraordinair Enkepension for Professor, Dr. phil., Andreas Peter Berggreens Enke Dorothea Frederikke, født Wettergreen.

(Fremfat i Folkethinget den 17de Januar 1881 af Kirke- og Undervisningsminister Scavenius.)

Der tiltaas Professor, Dr. phil., Andreas Peter Berggreens Enke Dorothea Frederikke, født Wettergreen, en extraordinair Enkepension af Statskassen af 800 Kr. aarlig fra Mandens Dødsdag at regne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Afsøde Professor, Dr. phil. Berggreens ihærdige Arbejde og fortjensfulde Virksomhed i Kunstens Tjeneste vil være almindelig bekendt og har i hans levende Live paa mange Maader fundet Regjeringens og hans Medborgeres Anerkjendelse. Ikke blot har han i en yngre Alder udfoldet en ikke ringe Virksomhed som Komponist af Musikstykker til Brug for den nationale Scene, af Kantater samt af Romancer og Sange, men navnlig har han ved sine Samlinger af fædrelandste og fremmede Folkemelodier og ved sit Psalmeværk, hvori flere smukke Melodier styles ham selv, beriget vor musikalske Literatur med sjældne Skatte. Desuden har han paa anden Maade tillige erhvervet sig et Krav paa Nationens Taknemmelighed, idet han i 1843 stiftede Haandværkerfangforeningen og saaledes gav det første Stød til den Række af lignende Foreninger, som dannedes Landet rundt og udøvede en forædlende Indflydelse ogsaa i de Egne af Samfundet, hvor Musikken i sine mere kunstnæssigt udviklede Former vanstelig vinder Indgang. I 1838 blev Prof. Berggreen ansat som Organist ved Trinitatis Kirke i Kjøbenhavn, i 1859 udnævntes han til Sanginspektør ved de lærde

Skoler, de kongelige Seminarier og de øvrige Ministeriet underlagte Skoler og Undervisningsanstalter mod et aarligt Honorar af 1,600 Kr.; tillige beklædte han Stillingen som Lærer i Messesang ved Pastoralseminariet mod et aarligt Honorar af 200 Kr. og oppebar en livsvarig Hædersgave, i de senere Aar paa 2,000 Kr. Den Afsødes efterladte Ægtefælle, der allerede er i en Alder af 77 Aar, har af Organistembedet erholdt tillagt en Pension af 200 Kr. aarlig, men har ippovrigt Intet at leve af i sin Enkestand, da den Afsøde ikke har efterladt sig nogen Formue og ikke set sig i Stand til at sikre sin Enke nogen Overlevelsesrente. Ministeriet har ikke kunnet drage i Tvivl, at der under disse Forhold vil findes Jøie til at vise den Afsøde en taknemmelig Naastjønne af den ualmindelige Fortjeneste, han har indlagt sig paa den nationale Kunsts Omraade, ved at komme hans efterladte Enke til Hjælp i hendes nødlidende Tilstand. Den Pension, som til denne Hensigt foreslaas hende tilstaaet, vil, naar den nogenlunde skal betrygge hende i den høie Alder, hun har naaet, neppe kunne sættes ringere end til 800 Kr. aarlig.